Μπίζνες αναπαραγωγής (Ντάνι Βέργου)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 23 Οκτωβρίου, 2010

Δεκατέσσερις εμβρυομεταφορές από ξένα ωάρια, δέκα χρόνια προσπάθειας, ένα διαζύγιο, κανένα παιδί. Η «Άννα», που σήμερα είναι 53 χρόνων, χαμογελά μουδιασμένα. «Δεν έμαθα ποτέ γιατί δεν τα κατάφερα.

Έχω κάνει πολλές εξετάσεις, αμέτρητες θεραπείες, έχω καταπιεί ό,τι μπορούσε να αυξήσει τις πιθανότητες εγκυμοσύνης, ό,τι φάρμακο κυκλοφορεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έχω δει την ψυχή και τον τραπεζικό μου λογαριασμό να αδειάζουν. Δεν ξέρω όμως γιατί δεν τα κατάφερα. Αυτό δεν το απάντησε κανείς. Είχα στο μυαλό μου το παραμύθι με τον πρίγκιπα. Ήθελα να παντρευτώ και να κάνω παιδιά. Είναι πολύ μεγάλο σοκ να ζήσω με το ότι δεν θα κάνω παιδιά, ότι δεν θα γίνουν όλα όπως τα είχα ονειρευτεί».

Πάντα υπήρχαν γυναίκες που έκαναν παιδιά και γυναίκες που δεν έκαναν. Με αυτό όμως δεν είμαστε έτοιμες να συμβιβαστούμε σήμερα. Όχι. Εδώ και 26 χρόνια η δωρεά ωαρίων έδωσε σε γυναίκες, που δεν θα τεκνοποιούσαν, έναν μηχανισμό να μείνουν έγκυες και να γεννήσουν το βιολογικό αλλά όχι το γενετικό παιδί τους. Μία βιομηχανία έχει στηθεί γύρω από την επιθυμία για απόκτηση παιδιού που κατακλύζει τις γυναίκες.

Στην αντίπερα όχθη, γυναίκες φτωχές, από γειτονιές της Ανατολικής Ευρώπης, που σέρνονται στη χώρα μας, κλείνονται σε υπόγεια και παραφουσκώνονται σαν κότες με ορμόνες που θα δώσουν τα χρυσά... ωάρια. Τάραξε η είδηση προ ημερών του γυναικολόγου και του κυκλώματος που έφερνε γυναίκες από τη Βουλγαρία για να «δωρίσουν» τα ωάριά τους και όχι μόνο, που συνελήφθησαν. Το τράφικινγκ στις μέρες μας δεν γίνεται για λόγους σεξουαλικούς μόνο, αλλά και για λόγους αναπαραγωγής.

«Οι γιατροί δεν παίρνουν ένα ή δύο ωάρια μόνο από κάθε δότρια, όσα θα μεταφέρουν δηλαδή στη λήπτρια. Παίρνουν δέκα μέχρι και τριάντα και δίνουν σε δέκα-δεκαπέντε γυναίκες. Αντιλαμβάνεστε το κέρδος όταν το κάθε ένα κοστίζει από τρεις μέχρι έξι χιλιάδες ευρώ», λέει στην «Ε» ο Σπύρος Τρομπούκης, γιατρός-γυναικολόγος. «Μπορεί να φτάσει και τις δέκα χιλιάδες αν το ζευγάρι είναι από το εξωτερικό», λέει στην «Ε» ο Γιώργος Φαρμακίδης, μαιευτήρας-γυναικολόγος, διευθυντής του ΣΤ'

Μαιευτικού-Γυναικολογικού Τμήματος στο Νοσοκομείο «Ελενα Βενιζέλου» και πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Εμβρυομητρικής Ιατρικής.

Δεδομένου ότι τα ωάρια είναι δωρεά, παρ' όλο που ο νόμος επιτρέπει «αποζημίωση για χαμένες εργατοώρες και μεταφορικά» και από τη στιγμή που στο «Ελενα» μία εξωσωματική με τα ωάρια της ίδιας γυναίκας κοστίζει 1.000 ευρώ στον ασφαλιστικό φορέα (επιτρέπει μέχρι τρεις), τα τρία και δέκα χιλιάρικα είναι εξωφρενική τιμή.

Στη χώρα μας οι μονάδες εξωσωματικής γονιμοποίησης δεν ελέγχονται από κανέναν. Η Εθνική Αρχή Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής απλώς ιδρύθηκε (το 2005). «Η πολιτική αδιαφορία, αν όχι πρακτική παρεμπόδισης του έργου της» την αφήνει άπραγη, λέει η Ξένη Σκορίνη, καθηγήτρια της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, η οποία παραιτήθηκε το καλοκαίρι.

Το σχέδιο που παρέδωσε στο υπουργείο Υγείας πριν από δύο χρόνια είναι πεταμένο στα συρτάρια. Η πρόσφατη σύλληψη του γυναικολόγου στην Αθήνα για εμπορία ωαρίων ίσως είναι ευκαιρία να ενεργοποιήσει το υπουργείο Υγείας την Αρχή που ουκ ολίγη δουλειά έχει με 50 και πλέον μονάδες εξωσωματικής στη χώρα μας και 15.000 εξωσωματικές κάθε χρόνο.

(Πηγή: "Ελευθεροτυπία" 22/10/2010)

ΣΧΕΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ:

Τεχνητή γονιμοποίηση (Λέων Μπράνγκ)

Υποβοηθούμενη Αναπαραγωγή (Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου κ. Ιερόθεος)

Τεχνητή γονιμοποίηση (π. Κωνσταντίνος Στρατηγόπουλος)